

186.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o zmianie ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 1. W ustawie z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 68, poz. 400), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 94) oraz z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 657), wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 12. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego poza wypadkami, przewidzianymi w art. 20 ust. 2, musi być wniesiona przez adwokata i winna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania skarżącego i pełnomocnika,
- 2) oznaczenie zaskarżonego orzeczenia lub zarządzenia z podaniem dnia doręczenia tegoż,
- 3) oznaczenie wartości przedmiotu sporu z jej uzasadnieniem,
- 4) dokładne oznaczenie powodów zaskarżenia,
- 5) podpis adwokata, względnie podpis skarżącego, o ile zastępstwo adwokackie skarżącego nie obowiązuje (art. 20 ust. 2). Skargi, wnoszone imieniem władz i urzędów państwowych, podpisują kierownicy tych władz, względnie urzędów.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu da się określić w pieniądzech, należy podać kwotę pieniężną jako wartość przedmiotu sporu. W sprawach, dotyczących świadczeń perjodycznych, kwotę tę należy obliczać przy świadczeniach nie ograniczonych co do czasu lub dożywotnich, według sumy świadczeń za lat 10, przy świadczeniach zaś, ograniczonych co do czasu według sumy świadczeń za cały czas ich trwania, lecz nie więcej niż za 10 lat.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu lub jego części pieniężnie nie da się określić, należy w skardze oznaczyć wartość przedmiotu sporu jako nieokreśloną”.

2. Art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 13. Do skargi należy dołączyć:

- 1) pełnomocnictwo lub, o ile skarżący występuje bez adwokata (art. 20 ust. 2), dowód, stwierdzający, że zastępstwo adwokackie skarżącego nie obowiązuje,
- 2) odpisy skarg i załączników w tylu egzemplarzach, ile jest stron pozwanych i przypozywanych,

- 3) pokwitowanie kasy skarbowej lub odcinek blankietu nadawczego Pocztovej Kasy Oszczędności, potwierdzający dokonanie wpłaty na konto kasy skarbowej na dowód, że opłata została uiszczona w gotówce.

Opłata wynosi: przy wartości przedmiotu sporu do 1000 zł — 40 zł, przy wartości przedmiotu sporu od 1000 zł do 10.000 zł — 60 zł, przy wartości zaś wyższej od pierwszych 10.000 zł — 60 zł, a od reszty 0,4%, przyczem rozpoczęty tysiąc liczy się za cały. Od skarg o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu opłatę oznacza Trybunał w kwocie od 40 zł do 200 zł.

Skarżący winien przy wniesieniu skargi uiszczyć opłatę, obliczoną według zasad ustępu poprzedniego, a od skargi o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu opłatę w kwocie 40 zł.

Trybunał wymierzy skarżącemu opłatę dodatkową i wyznaczy mu termin 30-dniowy do jej uiszczenia w wypadkach, gdy w toku postępowania uzna:

- 1) że wartość przedmiotu sporu została podana w skardze zbyt nisko,
- 2) że wartość przedmiotu sporu, podana w skardze jako nieokreślona, może być określona pieniężnie i przekracza 1000 zł,
- 3) że od skargi o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu należy się opłata wyższa niż 40 zł.

Niewniesienie w terminie opłaty dodatkowej powoduje pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Władze i urzędy państwowe i samorządowe wolne są od opłat.

Trybunał może zwolnić od opłat skarżącego, który wykaze, że nie posiada dostatecznych środków na uiszczenie opłat. Za dowód może służyć odpowiednie zaświadczenie władzy administracyjnej państwowej lub samorządowej, zwierzchności służbowej lub sądu opiekuńczego. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach.

Trybunał może zwolnić skarżącego od przedstawienia odpisów".

3. W art. 14 w ust. 3 wyrazy: „w kwocie nie wyższej atoli niż 15 złotych" zastępuje się wyrazami: „nie więcej jednak niż połowę".

4. W art. 18 w ust. 3 po wyrazach: „w art. 4" dodaje się wyrazy: „13 ust. 4 art."

5. W art. 18 w ust. 4 wyrazy: „(art. 20 ust. 3)" zastępuje się wyrazami: „(art. 13 ust. 7 i art. 20 ust. 4 i 5)".

6. Art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 20. W postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów.

Zastępstwo adwokackie nie obowiązuje następujących osób, gdy działają czy to jako strony, czy też jako ich zastępcy: adwokatów, sędziów, prokuratorów, profesorów i docentów prawa polskich szkół akademickich, jak również stałych urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej i mających kwalifikacje sędziowskie lub adwokackie notariuszów.

Władze mogą być zastępowane przez swoich urzędników lub przez urzędników władz nadzorczych.

Skarżącemu zwolnionemu od opłat może Trybunał na jego prośbę ustanowić adwokata z urzędu.

Trybunał może również ustanowić adwokata celem wniesienia skargi dla osoby, która wykaze w podaniu, wniesionem do dni 14 po doręczeniu orzeczenia lub zarządzenia, które zamierza zaskarżyć, że nie posiada środków na opłatę kosztów postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (art. 13 p. 7). Adwokata tego winien Trybunał wyznaczyć w miarę możliwości z pośród adwokatów, wykonywających czynności zawodowe w siedzibie władzy administracyjnej, której orzeczenie lub zarządzenie ma być zaskarżone.

Ustanowienie adwokata z urzędu ma znaczenie pełnomocnictwa procesowego".

7. W art. 23 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Uczestniczący w rozprawie sekretarz sporządza protokół rozprawy, który podpisują przewodniczący i sekretarz".

8. W art. 26 skreśla się ustępy 2 i 3, a w miejsce ich wstawia się trzy nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„W razie oddalenia skargi Trybunał, uznając, że skargę wniesiono oczywiście bezzasadnie, może zawiadomić o tem władzę dyscyplinarną adwokata, który podpisał skargę.

Opłaty, wymierzone przy wydaniu wyroku, a nie uiszczone w ciągu dni 14 od dnia doręczenia decyzji, ściągają się w drodze postępowania przymusowego w administracji.

W razie oddalenia skargi Trybunał może, mając na względzie okoliczności sprawy, zarządzić zwrot części wniesionej opłaty, jednak nie więcej niż połowę".

9. W art. 27 w ust. 4 wyrazy: „15 złotych" zastępuje się wyrazem „połowy".

10. W art. 28 ust. 1 skreśla się wyrazy: „(art. 20 ust. 3 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym)".

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, a o ile chodzi o postanowienia o opłatach Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Równocześnie upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do wydania jednolitego tekstu ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszą ustawą i przepisami już obowiązującymi przed dniem jej wejścia w życie.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*